

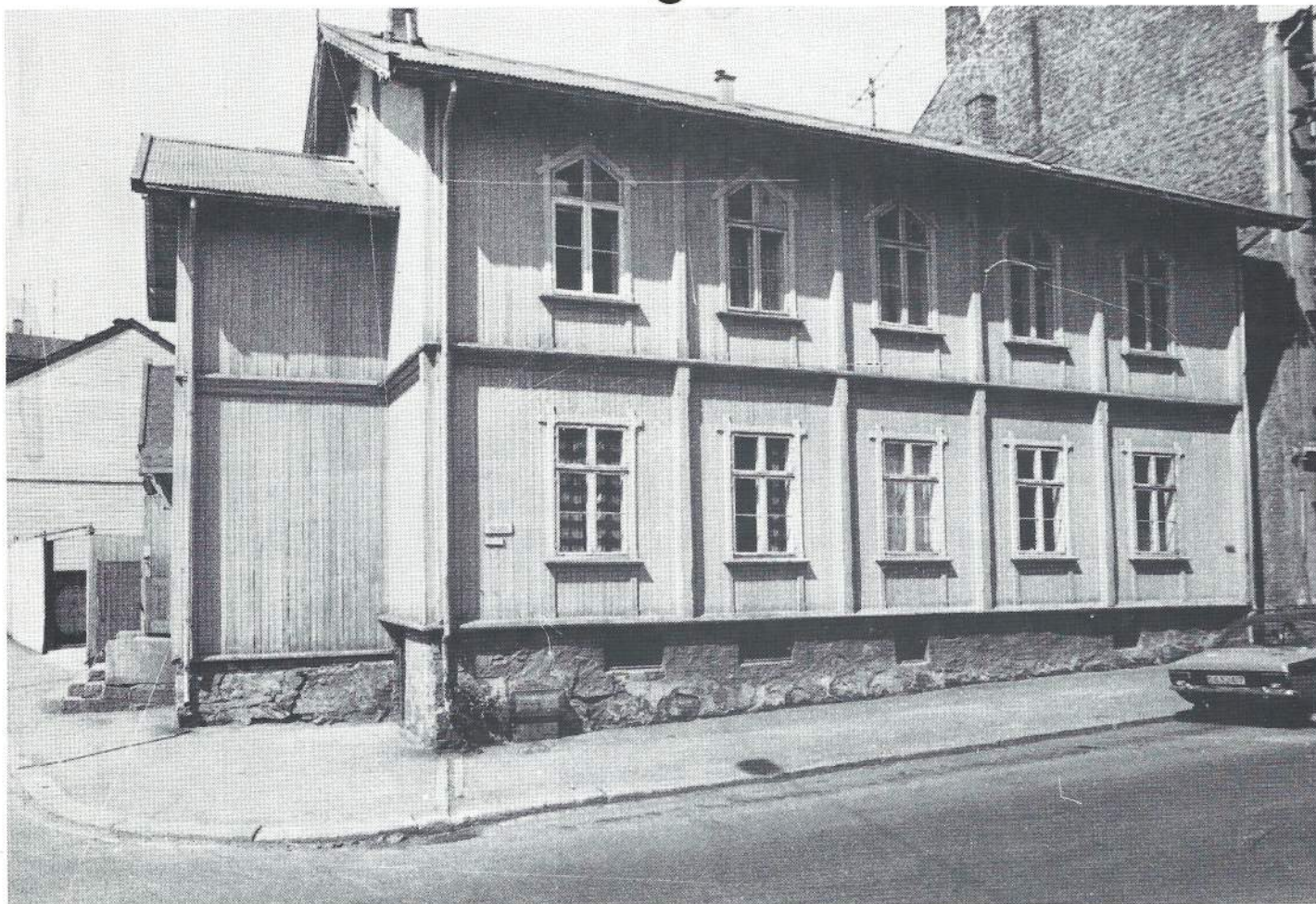
KAMPEN-KALENDER'N 1990

utgitt av

Kampen Historielag

Kjent trekk i bydelen.

BOKREDITT-KJØPEKORT A/S

BOKREDITT-KJØPEKORT A/S

Kjøberggt. 31 Postboks 2950 - Tøyen 0608 Oslo 6 Tlf. (02) 68 10 10

KAMPENS BØRNEASYL

Opprinnelig bedehuset «Bethania», trolig reist i 1870-årene for Christiania Lille Indremission. Huset ble leid av kommunen fra 1882 som Børneasyll.

Barneasyllene var daghjem beregnet på unger mellom 2-3 til 7 år, og man kan vel gå ut fra at de fleste var barn av ugifte mødre eller enker. «Asylerne have et dobbelt formaal: Dels at lette Mødrene adgangen til at søge arbejde udenfor Hjemmet derved, at de kunde sende sine Børn til Asylet, dels og hovedsagelig at vænne Børnene til Lydighed, Renlighed og Orden og afholde dem fra at tilbringe sin Tid paa Gaden» heter det i Christiania Kommunes beretning fra 1887.

På den tiden var det 60-70 barn daglig på Bethania. Oppholdet var gratis, men barna hadde med brødmat selv, og ved 2-tiden kunne de få middag, stort sett suppe, som kostet mellom 3 og 5 øre. Ungene kom ved 8-9 tiden om morgenen, og gikk hjem kl. 1800.

Tiden ble brukt til lek og noe arbeid, som å plukke filler. Dagen ble begynt og sluttet med andakt.

Mens de fleste asyllene var satt i gang ved privat veldedighet, er Kampens Asyl trolig kommunalt fra starten. Fra 1884 satte kommunen også i gang håndgjerningsskole for Børn på Bethania, med 45 elever.

Asyllene ble finansiert av kommunen, fra 1888-1916 også ved tilskudd fra Christiania Brændevinssamlag.

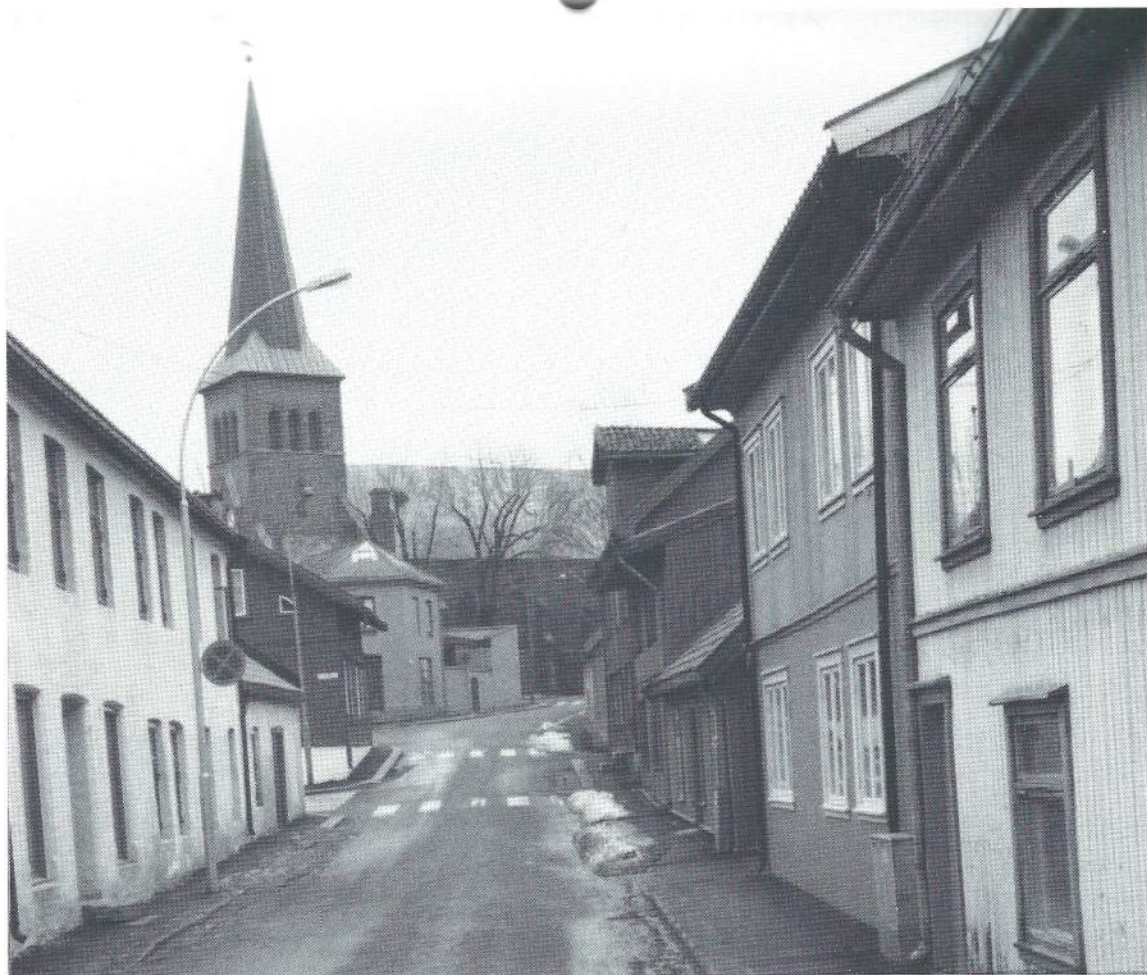
Bethania var i drift som daghjem etter siste krig.

I slutten av forrige hundreår holdt også den berømte prest og politiker Lars Oftedal møte på Bethania.

E. M.

JANUAR

UKE	M	T	O	T	F	L	S
1	1	2	3	4	5	6	7
2	8	9	10	11	12	13	14
3	15	16	17	18	19	20	21
4	22	23	24	25	26	27	28
5	29	30	31				
	4 ●	11 ○	18 ●	26 ●			

GALLERI KAMPEN

cand.mag. Joronn Dahl
 Norderhovgt. 30
 0654 Oslo 6
 Telf. (02) 67 49 46

Åpningstider: Tirsdag, onsdag, fredag kl. 11 - 16. Torsdag kl. 11 - 18.
 Lørdag kl. 11 - 15. Søndag kl. 12 - 16. Mandag stengt.

NORMANNSGATE – «KARDEMOMME BY»

Skulle besøkende av ren vanvare, eller bedre av ren nysgjerrighet ta seg opp Normannsgate, vil de ganske snart fastslå: «jøss, dette må jo være et høyst levende Folkemuseum – Nr. 5 er selvfølgelig for ny og for stor, dog Einar Rose (som fortsatt savner sitt bronseskilt: Her fødtes han) er født og oppvokst her, «Kardemommes» skaper, Thorbjørn Egner har bodd her, men så dagens lys lenger opp i gaten i nr. 14. Ta så turen inn i den usedvanlig pittoreske Hurdalsgate, med arkitektur som skulde diverse tegninger være funnet i mer moderne containere, men sjarmerende – javisst.

Så forbi Evensgate og dertilhørende «bygdetun» av storartet og selskabelig merke.

Så da opp til nr. 37: Det i mer enn en forstand «Røde hus på Kampen», hvor vi har avtalt stevnemøte med vår 83 år unge venninne fra Valborg Karlsen, født Bergstrøm i juli 1905 i nettopp nr. 37, og helt selvfølgelig døpt, konfirmert og viet i Kampen kirke og forteller spirituelt og sjarmerende om sin barndom og oppvekst i dette tette og varme miljø. Om «nesten samme eiendom» nr. 35, kalt «Berthe-gården» i dag disponert av Kari Walø og hennes familie. Nederst i 37 – i dag Turid og Jan Helgesen kalt «Bødtgergården» og nærmest Ullensakergt. – i dag Kari og Ola (Bing og Stafseng) kalt «Hansegården». Videre at det på dette naturlige tun i 1915 bodde 10 familier som da med smått og stort utgjorde 50-60 hoder, eller ca. det samme som årligårs samles til de tradisjonelle og utrolig trivelige sommerfester her i huset.

Fru Valborg nevner også «Smia» i nr. 38 og Smed Lundgren som gjerne fant seg i at barna stakk innom for å overvåke hans arbeide, eller til daværende nr. 26, hvor advokaten holdt til, jurist var han nok, men neppe advokat på denne tid. Han bar den sjeldne rang «Naftakongen» – visstnok til hjelp for en eller annen diffus medisinsk plage.

Ser vi da videre oppover på motiv, foran kirken finner vi også «Politimester Bastians» tidligere domene. Politivakten i nr. 44. I 1914 ble imidlertid Politivakten nedlagt og overført til «bedre trengende» og oppsto som Vaalerengen Politistation (sic).

Kan da noen byråkrater eller byfornyere i fullt alvor lenger mene at denne bydel skal saneres og gjenreises som livløse kulisser ute på Buvada?

FEBRUAR

UKE	M	T	O	T	F	L	S
5				1	2	3	4
6	5	6	7	8	9	10	11
7	12	13	14	15	16	17	18
8	19	20	21	22	23	24	25
9	26	27	28				
	2 ●	9 ○		17 ●		25 ●	

SELSKAPSMAT KJØTT
Gunnar Ruud

NORDERHOVSGATE 7 - 0654 OSLO 6
TELEFON 195980

KAMPEN SLOTT 0654 — OSLO 6

Bygningen er reist ved århundreskiftet. Fru Gerd Haldorsen som har bodd alle sine år i huset, forteller om at samhold og orden preget leiegården. Det var fint å bo der, adressen var kort og godt: «Kampen slott». Allerede i 1937 ble det lagt inn WC – et klosett for 2 leiligheter. En gang rommet huset 23 leiligheter. I dag er det 16. Fru Haldorsen husker særlig en leilighet i annen etasje, oppg. 2 – Der var det malerier i taket med maritime motiver. Hvor de er blitt av vet man ikke.

Hun dveler også ved den praktfulle have som engang var. En have med epletrær og bærbusker, mens plommeplantene snudde seg oppover veggene. Haven raste ut i Brinken en natt like etter krigen.

Det bodde for det meste alminnelige arbeidsfolk i Slottet, sier vår hjemmelskvinne. Så nevner hun noen litt spesielle. Harald Schulstock var leieboer gjennom mange år, han ble bare kalt: Radio-forstyreren – hans amatørsender slo gjennom og forstyrret radiolyttingen så vel på øvre som nedre Kampen. Men få turde snakke til ham. Han var nok noe arrogant.

Bryteren Trygve Strømberg (som en vei på Prinsdal er oppkalt etter), holdt til i Slottet gjennom år. Han var formann i veivesenet og noe nær profesjonell julenisse. Foreninger over hele byen engasjerte ham til juletefester.

Overlege Johan Scharffenberg (1869–1965) som vi neppe må presentere, bodde i Slottet i 1920-årene. Gerd Haldorsens mor vasket for ham. Scharffenberg fikk 2 leiligheter i tredje etasje ombygget til én, slik at han fikk fire værelser og kjøkken til disposisjon.

Ellers var det mest leiligheter med to værelser og kjøkken. Mange leiet da ut et rom selv om de hadde flere barn, sier fru Haldorsen.

C. C.

MARS

UKE	M	T	O	T	F	L	S
9				1	2	3	4
10	5	6	7	8	9	10	11
11	12	13	14	15	16	17	18
12	19	20	21	22	23	24	25
13	26	27	28	29	30	31	
	4 ●	11 ○	19 ●	26 ●			

BYFornyelse Prosjektledelse Byggeadm.

Hagegaten 27 – Postboks 2855 Tøyen – 0608 Oslo 6

*Telefon (02) 68 10 11

NORDERHOVGATA 32 B

– et hus som har ført sitt eget spesielle liv i snart 150 år.

Det påstås at huset er bygget av en rik kolonialgrossist som ga det til sin eneste datter i morgengave. Huset lå da alene på høyden med hage mot bysiden og vakker allé fram til inngangen. – Altså! Endelig med soverom i 2. etasje.

Da den store utbyggingen av Kampen startet i 1870-80-åra ble huset solgt og delt opp i 9 leiligheter. Forslumming, trangboddhet og fattigdom preget da Kampen og elendigheten nådde også huset. Men i 20-årene ble huset igjen bygget om til 4 leiligheter, og slik er det den dag i dag.

Selve huset er et panelt laftehus, og med svalgangshus i bindingsverk. Uthusene har rommet vaskerom, toaletter, boder, staller til ca. 8-10 hester, kuer og andre husdyr. Restene av svalgangshusene er fremdeles vedboder, lager og soverom, – og huset skal leve videre med 3 leiligheter og en hybelleilighet.

Alf Bastiansen

APRIL

UKE	M	T	O	T	F	L	S
13							1
14	2	3	4	5	6	7	8
15	9	10	11	12	13	14	15
16	16	17	18	19	20	21	22
17	23	24	25	26	27	28	29
18	30						
	2 ●	10 ○	18 ●	25 ●			

Hovedkontor:
Kampengt. 16-18
0654 OSLO 6
Postboks 2975 Tøyen
0608 OSLO
Tlf.: *(02) 68 50 70

- Generelt laboratorieutstyr
- Klinisk/kjemiske analyseinstrumenter
- Optiske instrumenter
- Medisinsk forbruksmaterieell
- Veiesystemer
- Teknisk service

PAVILJONGEN I PARKEN

En immigrant på Kampen oppfatter raskt at bydelen tapte meget da musikk-lysthuset i parken ble revet. Paviljongen ga det vakre friareale liv. I mellomkrigsårene var det hornmusikk ukentlig. Kampianerne fikk familiebesøk langveisfra til torsdagskonsertene. Hele plassen var full av mennesker og madam Iversen i stort, stivt hvitt forklær, solgte is, brus og godterier fra en hådkjerre i porten til «Slottet».

«Far tok alltid skalk på hodet når vi skulle i parken», forteller en pen Kampen-dame som nok vaker rundt de tre snes år. Parken var så anderledes, sies det – en bred vei førte fra Fetsundgaten og opp til «Svømmeren», utsikten var berdre og det var imponerende portstolper.

Så vel før som etter krigen har politikere tordnet fra paviljongen i Kampen park. Martin Tranmæl har gjort det, Einar Gerhardsen, Trygve Bratteli og Jan P. Syse også. Og selvfølgelig menighetens egen sogneprest Bastiansen, som formann i Kristne Sosialisters Forbund.

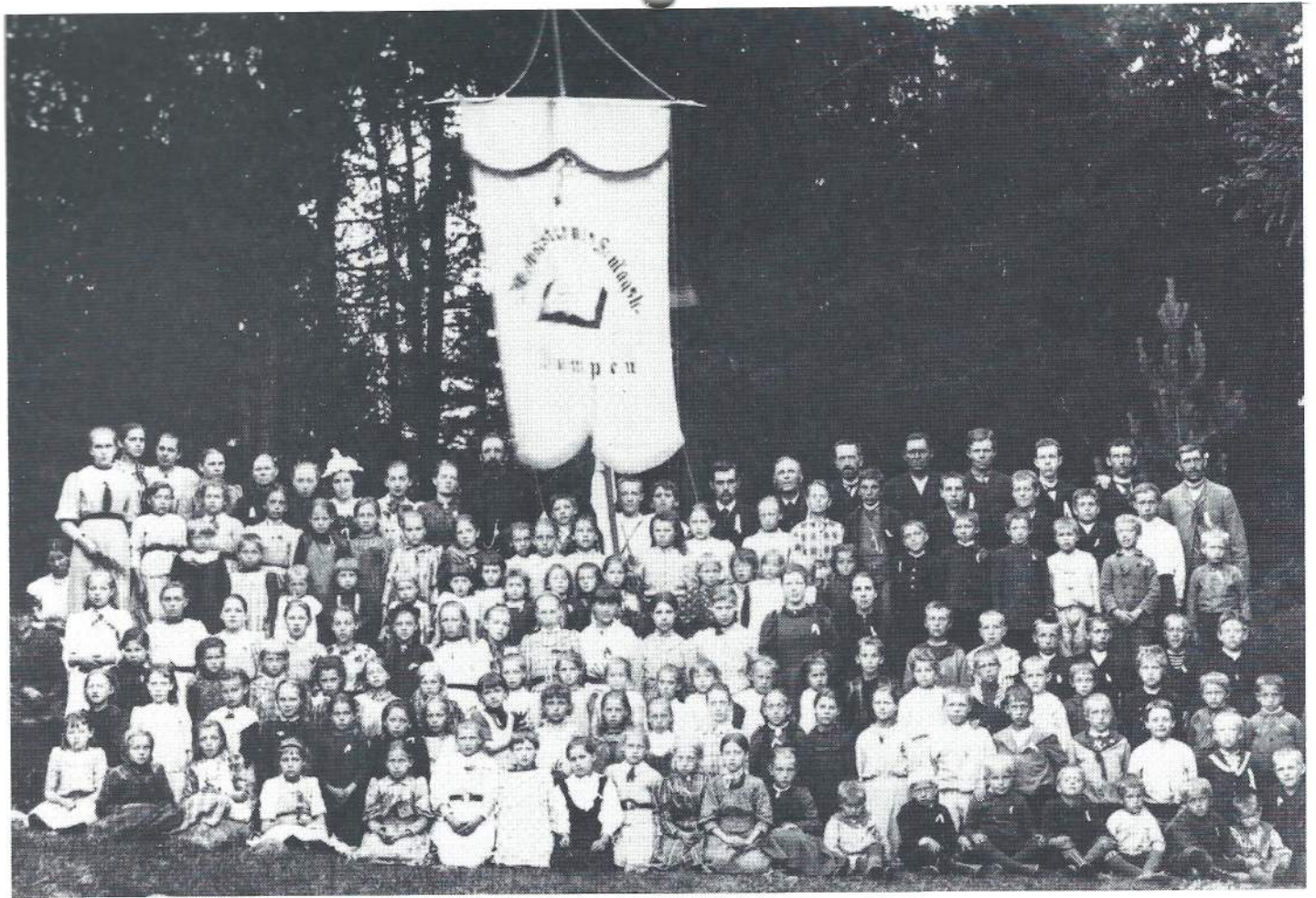
Kunstnerliv er utfoldet i paviljongen og i parken. Man har opplevet kabareter. Mentz Schulerud skriver til historielaget: «Men da jeg først og omsider oppdaget Kampen, ble jeg en svoren tilbeder av denne småby i storbyen, der den kneiser på sin knaus. Det var i 1960-årene, da jeg var sjef for Oslo Nye Teater og organiserte parkforestillinger for kommunen. Hver sommer var vi da med vår forestilling i Kampen park, og både skuespillerne og vi andre elsket å dra dit – for å møte det vide utsyn og det hjertegode publikum.

Wenche Foss, Frank Robert, og mange med dem har optrådt i parken.

Musikkpaviljongen ble revet for et kvart århundre siden.
Det ble stille i parken ...

C. C.

		MAI						
UKE		M	T	O	T	F	L	S
18			1	2	3	4	5	6
19		7	8	9	10	11	12	13
20		14	15	16	17	18	19	20
21		21	22	23	24	25	26	27
22		28	29	30	31			
		1	9	17	24	31		

Kampen Bydelshus, Bogata 21, 0655, 0810 6.

Bydelens naturlige «Dagligstue» - med solskinn på terrassen

KAMPEN OG KIRKELIG MANGFOLD

Dette foto utlånt av historielagets medlem Berit Haugan i Brinken - krever gode øyne og sterk lupe (šelv har vi sett originalen). Dog, på silkefanen som dominerer bildet kan vi lese: «Metodistenes Søndagsskole - Kampen».

Nå er nysgjerrigheten virkelig skjerpet, og vi søker kontakt med Metodisme-historisk Selskab, og dets elskverdige leder - Gustav Søiland, som er luttør øre, og tilstiller oss faksimile av «Evangelisk Kirketidende» og vi siterer herfra:

Den 19. november 1876 blev kirken (Metodistenes) på Kampen innviet: Huset var fullt av folk og broder Hansen talte med liv og varme over 2. korinter 6,16: «Gud har sagt: Jeg vil bo iblant dem, og jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk. Efter prækenen traadte Kirkeværgene frem og gjennom sin formand Jernbanekasserer Sørensen, overgav huset til indvielse, der skedde på sedvanlig måde efter Kirkens rituale. Derpaa forrettedes baade daab og nadverd, i nadverden deltog noget over 100 personer. Dagen var meget høitidelig og den vil længe mindes, især venderne i den Østlige bydæl, og for hvilket det væsentlig er bygget. Huset er af træ og lyst og vendligt, og det synes og være noksaa solid bygget. Det er 28 alen langt og 20 alen bredt, belyses af 38 lampeblus, og koster henved 3000 Spd. Til entre er opført en sidebygning 4 alen lang og 8 alen bred, hvor 2 trapper en på hver side leder op til Galeriet. Huset rummer nu imellem 400 og 500 personer (over 450 var tilstæde ved indvielsen). Broder Eriksen har forestaaet arbeidet, og han har gjort sig fortjent til megen paaskjønnelse for fin opofrelse og hjælp. (Denne Kirke ble i 1894 Kamp. Menighetshus)

Så kan man spørre seg: Med Christiania Lille Indremissions «Bethanien» - med Kampen Frie Mission, senere under ledelse av den legendariske Ole Fladager (med egen privatskole) omdøpt til Kristi Menighet på Kampen - og altså Metodistenes Kirke fra 1876 og endelig da Kampen Menighet med sin dominerende beliggende Kampen kirke fra 1894, hvem skal da bydelens denne søndagsskole, da omkrønde Alker

JUNI

UKE	M	T	O	T	F	L	S
22					1	2	3
23	4	5	6	7	8	9	10
24	11	12	13	14	15	16	17
25	18	19	20	21	22	23	24
26	25	26	27	28	29	30	

8 ○ 16 ● 22 ● 29 ●

BYFORNYELSE PROSJEKLEDELSE BYGGADM.

Hagegaten 27 – Postboks 2855 Tøyen – 0608 Oslo 6

*Telefon (02) 68 10 11

KAMPE-SVØMMER'N

Anders Rasmussen Svor, født 1864 i Hornindal, var utdannet i København og Paris. I 1905 var Anders Svor representert på Høstutstillingen med statuen «En Svømmer». Syv år senere gikk 8 av byens rikeste menn sammen og sjenket statuen til Oslo «Som bidrag til byens forskjønnelse» – Nå hadde kunstneren selv planlagt at den skulle settes opp i Frognerparken omtrent der hvor Lincoln-monumentet står i dag. Men slik gikk det ikke. Da formannskapet i 1912 diskuterte hvor «En Svømmer» skulle stå, foreslo høyremannen professor N. Wille – Kampen park, noe som bystyret senere vedtok. Anders Svor var ikke fornøyd med denne plasseringen, og mange var engstelige for at kunstverket ville bli ødelagt hvis det ble satt opp på Kampen.

Kunstneren ga seg ikke, og foreslo som en nødløsning Tøyenparken. Men bystyrevedtaket sto like fast som svømmeren og i oktober 1913 fikk han sin faste plass i Kampen park. Og her har han stått trygt i drøye 75 år uten at noen har gjort noe forsøk på å rive håndklædet av ham.

I Oslo finnes foruten vår egen svømmer flere verker av Anders Svor: Den romantiske fontene «Bølgen» i Skillebekkparken også fra 1913 – «Efter Badet» utenfor Bislet Bad (1916) og ellers portrettbyster av maleren Adolph Tiedemand og Fridtjof Nansen.

Erik M.

JULI							
UKE	M	T	O	T	F	L	S
26							1
27	2	3	4	5	6	7	8
28	9	10	11	12	13	14	15
29	16	17	18	19	20	21	22
30	23	24	25	26	27	28	29
31	30	31					
	8 ○	15 ●	22 ●	29 ●			

Kampen

... fornyer i miljøet!

BØGATEN NR. 3 (Huset til venstre på bildet)

Dette motiv er et gammelt Kampen-hus, på folkemunne kalt «Prestegården». Det har imidlertid aldri bodd noen geistlig i villaen. I mars 1862 ble det holdt skylddeling og Normannsgate 48 (huset til høyre) fraskilt. Ytterligere opplysninger foreligger ikke.

I 1889 søkte eieren av Bøgaten 3, Anders Andesen Lundin om branntakst. Den ble kr. 6.700,-.

Huset ble påbygget i 1921, forlenget med 5 meter mot øst. Lundin-familien sies å ha vært en håndverkerfamilie med tilknytning til Teglverket som lå i området hvor Jordal Idrettsenter, med hockeyhall, kunstgressbane og håndball- og tennisbaner ligger i dag.

Murmester Anders Andersen Lundin skal ha stått for meget av byggingen av Ullevås sykehus (første byggetrinn 1885). Man bør med adskillig utbytte sammenligne Bøgaten 3's piper med Ullevål-stilen.

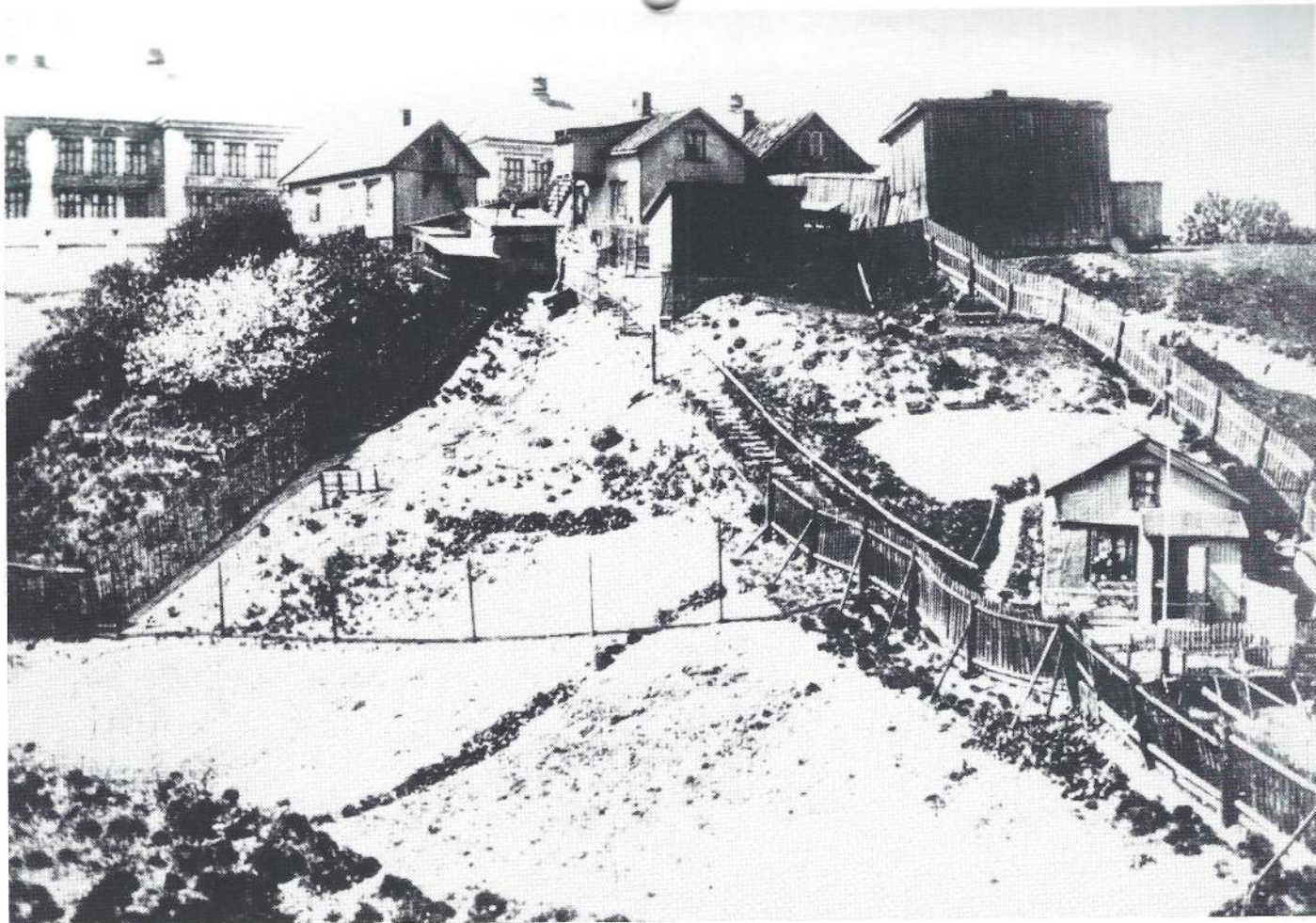
Fotografiet, som er kalenderens motiv, er stillet til historielagets disposisjon av Sissa Lindquist, som i dag er en av eierne i dagens horisontalt delte tomannsbolig - Bøgaten 3.

Bemerk det heiste flagget på fotografiet. I øverste hjørne ser vi unionsmerket («sildesalaten»). Bildet er med andre ord tatt før 1905.

Kåre Bing og Ola Stafseng.

AUGUST

UKE	M	T	O	T	F	L	S
31			1	2	3	4	5
32	6	7	8	9	10	11	12
33	13	14	15	16	17	18	19
34	20	21	22	23	24	25	26
35	27	28	29	30	31		
	6 ○	13 ●	20 ●	28 ●			

MALERMESTER

Karl Tore Mikalsen AS

NORDERHOVSGT. 4 — 0654 OSLO 6 — TELEFON (02) 19 79 76 / 67 92 23

FYLLING OG BARNEPARADIS

Med dette foto foran oss (gitt til Kampen Historielag av DnC, filial Galgeberg) og vi etter hvert kan orientere oss ut fra Kampen skole som vi ser i bakgrunnen, begynner problemet: Hvem i alle dager kan hjelpe oss med dette? Selvfølgelig, i utgangspunktet: - Vår 82 år unge «datamaskin» og kjære venninne, Anna Hansen med hukommelse som trekkpapir, og som fortsatt nevner T-Ford A 3668 som kjørte henne til Kampen kirke til sin konfirmasjon i 1922.

- Du verden, se her ja: I huset vi ser med trapp bodde familien Sørensen/Sanne, og altså da et par generasjoner senere, også Odvar Sanne - en av de bærende krefter i 1950-årenes The Monn Keys. Og her familiene Hansen/ Aasen. Tømmerhuset du ser i bakgrunnen med vindu på gavlen, ligger i den daværende Birigaten (forbi Menighetshuset og opptil Skedsmogaten).

JÅ, MEN SELVE SKRENTEN, FRU ANNA?

- Skrent du liss'om. Det var rene fyllplassen, Kampens Grønmo, hvor bl.a. et fruktlager i Calmeyergaten droppet sine «skadde» produkter, hele tønner med druer nedlagt i kork, spør om det smakte!

JÅ, MEN KORKEN DA?

- Korksmak mener du? Tror du tidens 12-13 åringer var så avanserte? Et paradiset for unger var det!!

OG TIDEN FOR DETTE UTSLAG AV EDENS HAGE?

- Ja, slik jeg husker det må det ha vært rundt 1913/14. Da første verdenskrig brøt ut høsten 1914, ble vel mye av en slik form for import stanset av naturlige årsaker. Jo, denne fyllplass var mye av et Eldorado for oss, og da som nå: Kampen noe helt for seg selv.

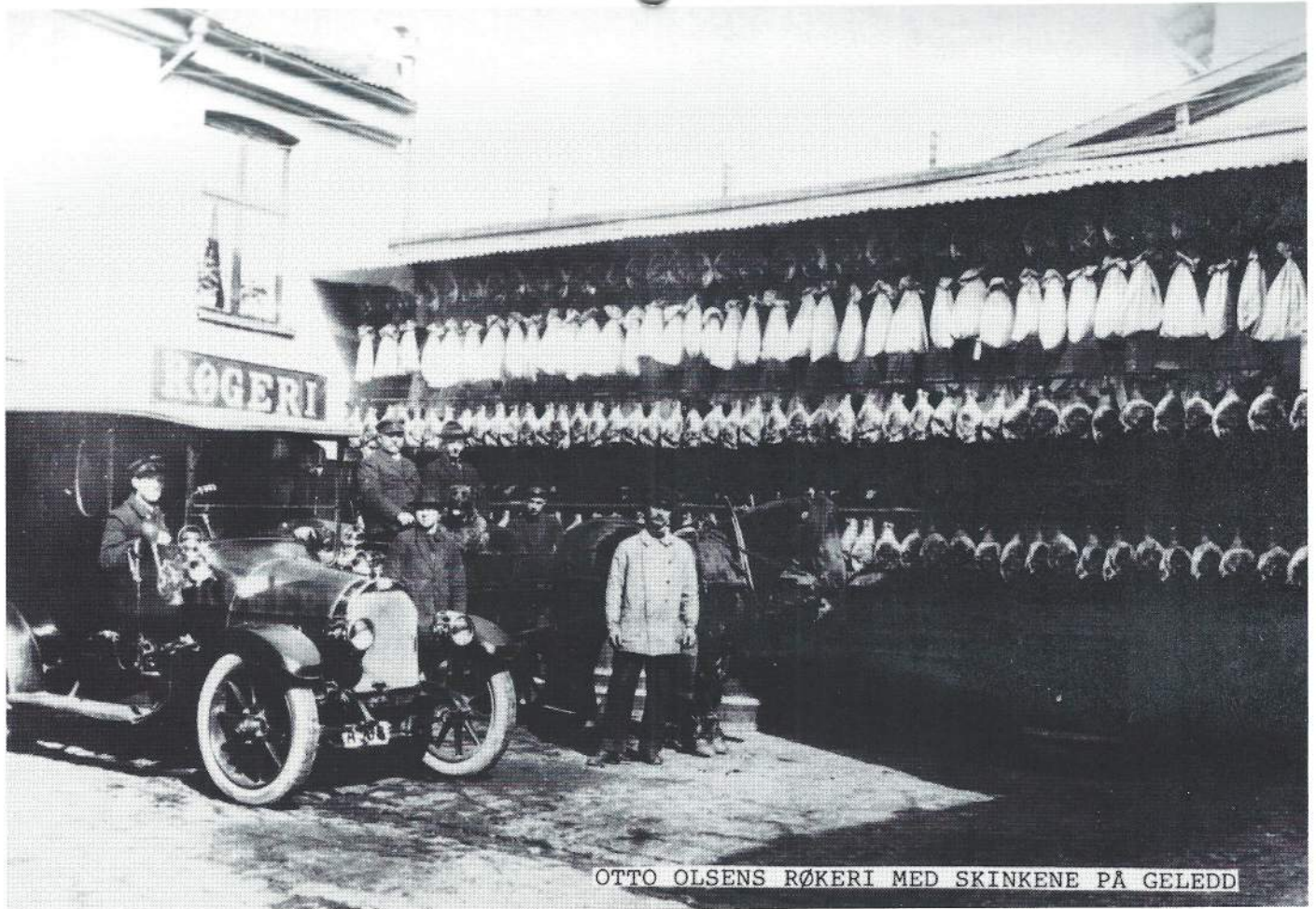
Enig - Javisst!

ellerr

SEPTEMBER

UKE	M	T	O	T	F	L	S
35						1	2
36	3	4	5	6	7	8	9
37	10	11	12	13	14	15	16
38	17	18	19	20	21	22	23
39	24	25	26	27	28	29	30

5 ○ 11 ● 19 ● 27 ●

OTTO OLSENS RØKERI MED SKINKENE PÅ GELEDD

Holstad AUT. RØRLEGGEBEDRIFT Westerheim a.s

Postadresse
Hødefaret 9
1178 Oslo 11

Besøksadresse
Hagegt. 54
0653 Oslo 6

Telefon
(02) 68 38 29

OTTO OLSENS RØGERI

som viser månedens motiv (foto fra ca. 1923), forteller om noe av en hjørnestensbedrift på Kampen, og ble etablert i 1891 med brødrene Alfred og Otto Olsen som innehavere, men allerede fra 1893 med Otto Olsen som eeninnehaver.

Hadde vi kjent facit kunne redaksjonen startet en gjettekonkurranse: Hvor mange gyllenbrune delikatesser henger her på rekke og rad? Ja, ja tell da vel. . . Om Otto Olsen som anerkjent kampianer, tillater vi oss å sakse fra Harald Nilsen's «Kjære Oslo»:

«Men lenge før Einar Rose o.a. størrelser var det en annen skikkelse som ruvet i Kampen-miljøet, nemlig Otto Olsen. Han var ikke hverken idrettsmann eller skuespiller, han drev et meget ansett røkeri. Han var nærmest å regne for en småkonge deroppe. Når han dro ned til byen med en vognløst med røket fisk, var det alltid med blankstriglet hest og en vogn som det også skinte av, og han selv, høy og mørkkledd hilsende og nikkende gjennom gatene. Han kjent jo alle, og alle kjente ham. Småkongen fra Kampen.

At nok «alle» kjente samme Otto Olsen, kan nok følgende lille anekdote fortalt av hans dattersønn Otto Aarnæs bekrefte: Under en av sine turer ned mot byens sentrum, stoppet Otto Olsen ved siden av en politimann i Brugt. og spurte: «Konstabel! Kan du passe 'Svarta' for meg mens jeg er inne hos 'Gunnerius' og handler? Ikke nei i konstabelens munn - Utrolige Kristiania . . .

Otto Aarnæs overtok røkeriet i 1936 og drev dette frem til 1985, da han trakk seg tilbake for å nyte sitt otium. Aarnæs var ellers kjent som en meget god sportsskytter og 2 ganger norgesmester i Skeet-skyting.

Nesten utrolige hallusinasjoner blir ellers redaksjonen utsatt for ved synet som fotoet kan gi: Ikke bare delikat gyllenbrune som en sommer-Oslo-pike på det vakreste, men i tillegg: kremfløtefarget, minst 5-6 cm bredt flekk: Tynne skiver, eggerøre, nypotet, fjellsmør, Ringnes, små, små iskalde ujevnelige - Å, du verden. Vann i munnen?

ellerr

OKTOBER

UKE	M	T	O	T	F	L	S
40	1	2	3	4	5	6	7
41	8	9	10	11	12	13	14
42	15	16	17	18	19	20	21
43	22	23	24	25	26	27	28
44	29	30	31				
	4 ○	11 ●	18 ●	26 ○			

ATELIER
VIGDIS
 Norderhovgt. 11
 0654 Oslo 6
 Tlf. 19 06 74

Husk julefotograferingen!

TRIKKESTALLENE

på Kampen ble jevnet med jorden i 1988. De lå i Hedmarksgaten som inntil Kampen ble innlemmet i Kristiania (1878) het Søndre Østerdalsgade i Aker. Bemerkt at stallenes offisielle navn var Vaalerengen Vognstation. Byggherre var det private firma Kristiania Sporveisselskab, etablert i 1875. Dette startet med hestetrukne vogner. Etter elektrifiseringen, da spørveien fikk det populære navn 'Trikken' var selskapets vogner grønne, mens Kristiania Elektriskes var blå og Kristiania Kommunale Sporveiers røde.

Ifølge fotografiet av vognstasjonen, som vi har fått av Trikkemuseet på Majorstuen, sto hallene ferdig reist i 1922. Museumsfolkene er i tvil om årstallet er riktig. Muligens ble stasjonen tatt i bruk tidligere. Hallene var nemlig ikke utstyrt med tak i første omgang. En delegasjon hadde studert trafikkproblemer i USA og var kommet til at tak over hallene var nødvendig fordyrende. Klimaet på Kampen viste seg å være noe annet enn i de amerikanske strøk studiene var foretatt. Tak ble bygget! Det var pensespor i Hedmarksgaten helt opp til Kampen skole. Paradoksalt nok kunne ikke Kampe-trikkens vogner kjøres direkte fra endestasjonen i Brinken og frem til stallene. Ifølge kampsianeren Harry Martinsen måtte disse kjøres ned til Grønland og opp Schweigaardsgate før de kom hjem til Vaalerengen Vognstation på Kampen. Han forteller også om den posisjon trikkførerene hadde i lokalmiljøet. Alle kjente dem, og de fleste hadde populære 'kalle-navn'. De var også fortrolige med sitt klientell og kunne ofte drøye en smule på endestasjonen eller et stoppested for å få en fast kunde frem til vedkommendes arbeidssted i rett tid, en tidlig morgentime.

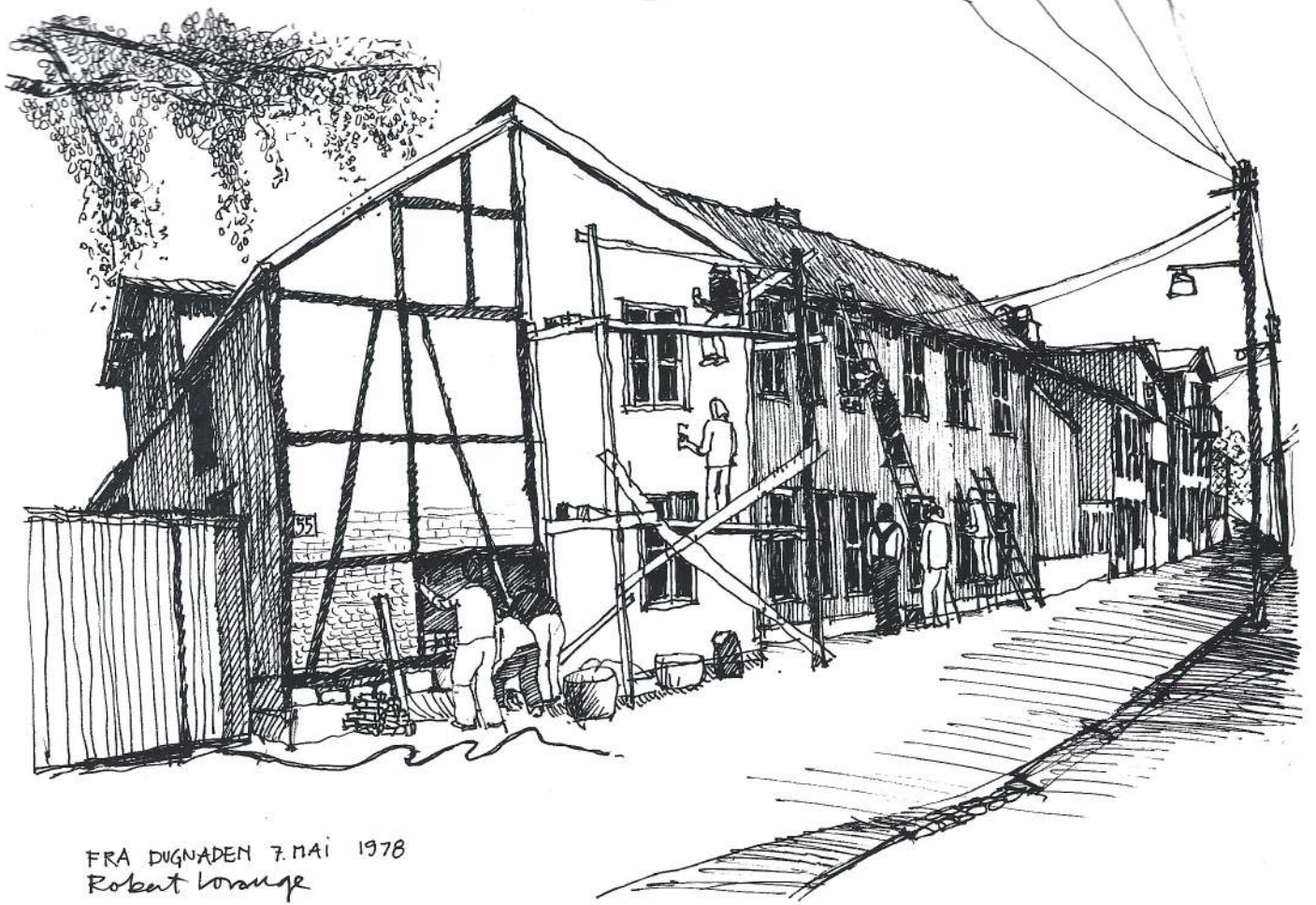
Også Kampens natteravnere kunne gjøre bruk av omkjøringen til vognstasjonen, sier Martinsen. Selv om siste trikk var gått fra sentrum, hadde man mulighet for å bli med vognen «Ikke i rute» som skulle frem til Hedmarksgaten for natten.

Vognstallene hadde ingen funksjon etter 1968 da så vel Vaalerengen som Kampen var blitt 'trikkeløs'.

C. C.

NOVEMBER

UKE	M	T	O	T	F	L	S
44				1	2	3	4
45	5	6	7	8	9	10	11
46	12	13	14	15	16	17	18
47	19	20	21	22	23	24	25
48	26	27	28	29	30		
	2 ○	9 ●		17 ●		25 ○	

FRA DUGNADEN 7. MAI 1978
Robert Lorange

TØYEN BOK & PAPIRHUS A/S

ROLF THORSTENSEN

HAGEGT. 28 . 0653 OSLO 6 . TLF. (02) 68 46 41

TØYENSENTRET

ditt Bok
&
Papir
Hus

BRINKEN — BREKKA

Gateløpet Brinken finner man første gang på et kart fra 1844. Antakelig er gata mye eldre (Oslos gamle historie forteller vel om en middelaldervei under det gamle navn Brekka som startet sitt løp ute i det riktig gamle Oslo, og var veien ut av den gamle by - nord- og vestover). Bebyggelsen hørte til Kampens eldste og mest særpregete fra før byutvidelsen i 1878.

Skissen viser bevaringsentusiaster fra Kampen Vel i samarbeid med leieboere og «boligokkupanter» i ferd med å utføre en av de mange oppussings-dugnader i Brinken 53-55. Denne foregikk 7. mai 1978. Brinken 53 var da i kommunal eie - arbeidene ble utført gratis. Målsettingen var å redde de gjenværende bygningene. Brinken 53 var et av gatas fineste anlegg. Det besto av 3 bygninger, trolig oppført i 1870. Hovedhuset med 4 små leiligheter lå langs Brinken og var i paneltømmer. Uthusene lå på tvers inn mot fjellskråningen. Det ene innholdt boder og doer, det andre var i utmurt bindingsverk med 2 boliger mot gata og uthus for dyr innerst. Mellom de tre husene var det et fint firkantet gårdsrom.

Mange års arbeid for bevaring har ført til at bygningene rundt Brinkentrappa sammen med nr. 39 er reddet. Men nr. 53 ble revet, og tomta er i dag en halvferdig snuplass for biler. Fra den og opp til nr. 39 bygges det nå ny blokkbebyggelse.

At så mye av den gamle bebyggelsen i Brinken ble revet er en uopprettelig tragedie.

R.L.

DESEMBER

UKE	M	T	O	T	F	L	S
48						1	2
49	3	4	5	6	7	8	9
50	10	11	12	13	14	15	16
51	17	18	19	20	21	22	23
52	24	25	26	27	28	29	30
	31						
	2 ○	9 ●	17 ●	25 ●	31 ○		